

ZOEK NAAR DE DOOP MET DE HEILIGE GEEST

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, graag wil ik met u enkele aspecten uit Jezus' gelijkenis over de zogenaamde "onbeschaamde vriend" in Luk. 11:5-13 bezien. Velen van u zullen ongetwijfeld deze gelijkenis kennen, die handelt over een man die bezoek kreeg van een vriend, die van een verre reis was teruggekeerd. Midden in de nacht ging hij vervolgens naar een andere vriend. Waarschijnlijk woonde deze vlak in de buurt. Hij klopte onbeschaamd daar aan en wilde broden lenen. En hij kreeg uiteindelijk het verlangde brood ook.

Voordat ik de gehele gelijkenis citeer, wil ik eerst de verzen 5 en 13 lezen: *"En Hij zeide tot hen: Wie van u zal een vriend hebben, en zal ter middernacht tot hem gaan, en tot hem zeggen: Vriend! leen mij drie broden; Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader den Heiligen Geest geven dengenen, die Hem bidden?"*

Deze twee verzen zijn de kern, de verklaring van de gelijkenis. Jezus vergelijkt het vragen om brood van een vriend met het vragen om de Heilige Geest bij onze God, onze Vader in de hemel. Maar het vreemde is, dat in de bijbel brood juist altijd verwijst naar het Woord van God, naar het leven gevende Brood uit de hemel. En u weet dat juist Jézus dat waarachtige, hemelse Brood is (Joh. 1:1,14; 6:32-35) en niet direkt de Heilige Geest.

Wat betekent dit, broeders en zusters?

Voor een bevredigend antwoord moeten we eerst bedenken, dat het gehele gebeuren in de gelijkenis zich voltrok ter middernacht. Het middernachtelijke uur is de tijd van diepe duisternis én de tijd vóórdat de morgenstond aanbreekt. Het refereert aan de eindtijd, waarin de zwartste zonden hoogtij vieren en Jezus op het punt staat om naar de aarde terug te keren. Voorts moeten we bedenken, dat die man niet om brood voor zichzelf vroeg. Neen, hij vroeg om brood voor een vriend, voor een ander.

Jezus wilde, naar ik meen, met deze gelijkenis juist de aandacht vestigen op het beschikbaar stellen, op het uitdelen van brood aan degenen, die van hun verre reis in de wereld zijn teruggekeerd tot God. Dat Brood, Gods Woord, hebben wij zelf niet, maar moet uit de hemel komen. En voor het uitdelen van hemels Brood aan deze hongerige zielen hebben wij beslist de Heilige Geest nodig. Zijn uitleg en zalving om mensenharten te overtuigen zijn dan onontbeerlijk (Joh. 14:26; 16:13-15). Evenzo Zijn leiding om gereed te zijn voor de Wederkomst.

Luk. 11:5-13 – *"En Hij zeide tot hen: Wie van u zal een vriend hebben, en zal ter middernacht tot hem gaan, en tot hem zeggen: Vriend! leen mij drie broden; Overmits mijn vriend van de reis tot mij gekomen is, en ik heb niet, dat ik hem voorzette; En dat die van binnen, antwoordende, zou zeggen: Doe mij geen moeite aan; de deur is nu gesloten, en mijn kinderen zijn met mij in de slaapkamer; ik kan niet opstaan, om u te geven. Ik zeg ulieden: Hoewel hij niet zou opstaan en hem geven, omdat hij zijn vriend is, nochtans om zijner onbeschaamdheid wil, zal hij opstaan, en hem geven zoveel als hij er behoeft. En Ik zeg ulieden: Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden. En wat vader onder u, dien de zoon om brood bidt, zal hem een steen geven, of ook om een vis, zal hem voor een vis een slang geven? Of zo hij ook om een ei zou bidden, zal hij hem een schorpioen geven? Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader den Heiligen Geest geven dengenen, die Hem bidden?"*

Broeders en zusters, het gaat dus om het vragen van brood voor een vriend. Brood dat wij zelf niet hebben. Die vriend was van een verre reis teruggekeerd. En natuurlijk slaat dat op ieder mens, die tot bezinning komt na zijn zondige leven in een duistere wereld te hebben doorgebracht, waar God pertinent wordt afgewezen. Deze mens bekeert zich, belijdt z'n zonden, neemt Jezus' Kruisoffer aan en keert terug tot God.

Maar deze mensen hebben vreselijke honger en dorst. Zij willen geestelijk eten en drinken! Zij verlangen naar het Evangelie, naar Gods Woord! En natuurlijk is het Jezus, Die hen moet voeden en te drinken geven. Dat kunnen wij zelf niet. Maar Jezus gebruikt mensen! Hij wil ons gebruiken! Daarom moeten we zorgen: a) dat we voldoende Brood in onze geestelijke voorraadkast hebben om uit te delen; b) dat de Heilige Geest overvloedig in en aan ons leven aanwezig is. Want zonder Zijn zalving zal de geestelijke honger niet worden gestild.

Van onszelf hebben wij geen hemels Brood en geen zalving. Dit komt uit de hemel van God! Die man bezat óók niets, toen zijn vriend van de verre reis terugkwam. En daarom klopte hij aan bij z'n andere vriend. *"Leen mij drie broden!"*.

Maar hij deed dat midden in de nacht. Dat was erg onbeschaamd. Wie klopt er nu in het holst van de nacht bij de burens aan, als iedereen reeds slaapt, om brood te lenen? Dat doe je toch niet? Hij vroeg ter middernacht om brood, maar er staat nergens in de gelijkenis geschreven, dat die vriend ook ter middernacht was teruggekeerd. Misschien was die vriend reeds overdag weergekeerd en had hij veel te lang getreuzeld om brood te vragen. Het was immers zo gezellig geweest om alle oude verhalen van vroeger weer te vertellen! Broeders en zusters, het is onbeschaamd om tot het laatste moment te wachten met het vragen aan God om het Woord en de Heilige Geest. God verlangt, dat wij dat nu reeds doen. Nú moeten wij ervoor zorgen dat wij vól worden van het Woord en de Heilige Geest. Dan zijn wij gereed als er een hongerige ziel bij ons komt. Dan kunnen we meteen uitdelen! Maar God is een goede God. Ook als wij onbeschaamd bij Hem aankloppen, dan nog zal Hij ons het Woord en de Heilige Geest geven. Maar Hij vindt het fijn, als wij niet wachten tot het laatste nippertje.

Er staat in de bijbel een verhaal beschreven van een vrouw, die niet onbeschaamd was. Na haar bekering kwam zij metéén vol dankbaarheid en geestelijke honger en dorst aan Jezus' voeten. In Gods ogen was zij niet onbeschaamd. In de ogen van haar omgeving echter wel! Hoewel zij nét bekeerd was, had zij onmiddellijk begrepen Wie haar honger en dorst kon stillen. Namelijk Jezus! Joh. 7:37-39 – *"En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien. (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)"*

Die vrouw wist, dat zij zich tot Jezus, haar beminde Verlosser, moest wenden.

Luk. 7:36-39 – *"En een der Farizeën bad Hem, dat Hij met hem ate; en ingegaan zijnde in des Farizeërs huis, zat Hij aan. En ziet, een vrouw in de stad, welke een zondares was, verstaande, dat Hij in des Farizeërs huis aanzat, bracht een albasten fles met zalf. En staande achter Zijn voeten, wenende, begon zij Zijn voeten nat te maken met tranen, en zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en kuste Zijn voeten, en zalfde ze met de zalf."* Uit de houding van deze vrouw leid ik af, dat zij zich reeds had bekeerd. Ik leid er uit af, dat Jezus ál haar vele zonden had vergeven. Ik geloof, dat Jezus haar volkomen had verlost uit haar duistere situatie en dat zij Hem had aangenomen als haar hemelse Redder. Daarom kwam zij nu tot Jezus met haar hart vol van dankbaarheid. Zij was niet onbeschaamd! Neen, zij wilde Jezus danken en aanbidden en zij was dorstig om nog veel meer van haar Redder te ontvangen. Daarom kwam zij!

En zij knielde achter Jezus neer. En ik denk dat zij met haar handen Zijn voeten omklemde. Zijn voeten die stoffig en bezweet waren, vermoeid van het lange lopen om zondaren en zieken op te zoeken. Zij huilde en weende van dankbaarheid en liefde. En met haar tranen waste zij de voeten van Jezus. En met haar haren droogde zij Zijn voeten. Ik meen, dat er wordt gezegd, dat de haren de kroon van de vrouw zijn. Zij legde die kroon van haar eigen waardigheid en eigen ego af aan Jezus' voeten. En toen zalfde zij Jezus' voeten met dure, kostbare, heerlijk ruikende zalf. Zij gaf aan Hem haar gehele alles, haar hart en ziel. Jezus zei in vers 47a – *"Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, die vele waren; want zij*

heeft veel liefgehad;.....” Wat is het geweldig als Jezus dit ook over ons kan zeggen. Maar in vers 39 kunnen we lezen, dat er onmiddellijk kritiek kwam op haar gedrag. Maar, broeders en zusters, wie dorst heeft, die mág juist tot Jezus komen en drinken. Dat is niet onbeschaamd in Gods ogen. Dat wil Hij juist. En de persoon die Hem álles geeft en dorstig komt en drinkt, die zál Hij beslist overvloeënd met de Heilige Geest vervullen. Dat staat vast en gebeurt als het ware automatisch! Want als Jezus wáre dorst ziet, dan lest Hij die dorst!

Neen, onbeschaamd is juist de persoon, die tot het laatste nippertje wacht. Die persoon mag óók de Heilige Geest ontvangen, maar hij of zij zal eerst moeten bidden, zoeken en kloppen. Die persoon zal als het ware de dorst in z'n ziel moeten ontwikkelen en tot het besef en de herkenning van die dorst komen. Luk. 11:9-10 – *“En Ik zeg ulieden: Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden.”*

Zulk een persoon was ik, broeders en zusters. Na mijn bekering duurde het enkele jaren voordat ik tot het besef kwam, dat ik de Heilige Geest beslist nodig had. Toen begon ik te bidden en te kloppen. Gedurende enkele jaren ging ik in vele diensten na de prediking van het Woord naar voren om te bidden en smeken om de doop met de Heilige Geest. Ook thuis bad ik steeds om de Heilige Geest te mogen ontvangen. Maar ik ontving de Heilige Geest niet. Toen begon ik te zoeken! Wat betekent dat? Ik begon alles wat in mijn leven verkeerd was gegaan in orde te maken. Mensen die ik pijn had gedaan, vroeg ik om vergeving. Ik maakte enkele diefstalletjes in orde. Alles wat ik menselijkerwijs kon doen, deed ik. Maar nog steeds ontving ik de Heilige Geest niet. Toen begon ik te kloppen aan de deur van Gods hart. *“Heer, ik heb alles in mijn leven in orde gemaakt, doop mij met Uw Geest. Heer, ik heb alles in mijn leven in orde gemaakt, doop mij met Uw Geest.”*

Steeds weer bleef ik volhardend bidden en kloppen. Maar nog steeds werd ik niet gedoopt met de Heilige Geest. En op een keer was er een hele week van bidstonden in Amsterdam, speciaal bedoeld om de doop met de Heilige Geest te ontvangen. En ook daar was ik van de partij. Maar ik werd niet vervuld met Gods Geest. En op de vijfde en laatste avond ook nog steeds niet. En ik zat op mijn knieën, bad en aanbad. Ik had zo'n enorme geestelijke dorst. En toen klonk het eindgebed en het laatste Amen en iedereen ging weer naar huis. Ik hóórde dit, terwijl ik nog steeds knielde en bad. En wanhopig riep ik tot de Heer: *“Heer, ik blijf hier bidden, ik ga niet eerder naar huis, tótdat U mij vervuld met Uw Geest”*. Ik huilde en smeekte en toen gebeurde het grote wonder. Stromen van levend water vulden mijn ziel. Mijn hart stroomde over van diepe, diepe dankbaarheid voor het grote Offer van Jezus, dat Hij speciaal voor mij gebracht. Gods Zoon, Die voor mij een vreselijke dood was gestorven. Ik kon niet meer ophouden om Hem te aanbidden. Het ging door en door. Ook thuis, als ik maar even aan mijn Jezus dacht, overstroomde mijn hart met Gods Geest en aanbad ik Hem. Zelfs onder de douche. Hallelujah! Oh, wat is Jezus toch goed! Prijst Hem!

Ja, broeders en zusters, God is een goede Vader. Jezus is een liefdevolle Heiland. Als wij om brood bidden, om het Woord, dan geeft Hij geen stenen. Als wij om vis bidden, om de Heilige Geest, dan geeft Hij geen slang. Als wij om ei bidden, dat wil zeggen om de gaven en vruchten van de Heilige Geest, dan geeft Hij geen schorpioenen. Neen, Hij geeft ons het goede. Hij geeft alles wat wij nodig hebben. En Wie wij in deze duistere middernacht beslist nodig hebben, is de Heilige Geest. De hemelse Trooster en Helper. Dan zullen wij hongerige zielen gezalfd, hemels Voedsel kunnen geven, dat hun harten wérkelijk zal bevredigen. Luk. 11:11-13 – *“En wat vader onder u, dien de zoon om brood bidt, zal hem een steen geven, of ook om een vis, zal hem voor een vis een slang geven? Of zo hij ook om een ei zou bidden, zal hij hem een schorpioen geven? Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader den Heiligen Geest geven dengenen, die Hem bidden?”*

Geliefde broeders en zusters, is God niet onbegrijpelijk goed? Moge onze liefdevolle Heiland en Heer u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen.